

KOMMUNALAFDELINGEN

Ivan Konnerup Nielsen
Hvidovre Strandvej 75
2650 Hvidovre

Dato: **23 FEB. 2000**
Kontor: 4. kommunekontor
J. nr.: 1999/1734/1-23
Sagsbeh.: LBH
Fil-navn: udt.konnerup.a

Med brev af 22. januar 1999 har Folketingets Ombudsmand videresendt Deres brev af 29. december 1998 vedrørende klage over Københavns Statsamts og Tilsynsrådet for Københavns Amts sagsbehandling m.v. i forbindelse med beskikkelse af formand for Hvidovre Huslejenævn til Indenrigsministeriet med henblik på, at ministeriet får lejlighed til at udtale sig om sagen.

Indenrigsministeriet har nu behandlet sagen.

Indenrigsministeriet finder ikke grundlag for at antage, at Tilsynsrådet for Københavns Amt ved behandlingen af sagen vedrørende Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet har tilsidesat lovgivningen, eller at tilsynsrådets udtalelse er udtryk for en urigtig retsopfattelse eller hviler på et urigtigt faktisk grundlag.

Det er endvidere Indenrigsministeriets opfattelse, at Indenrigsministeriet ikke kan behandle Deres klage over statsamtets afgørelse om beskikkelse af formanden for huslejenævnet.

Indenrigsministeriet skal beklage, at De først nu modtager endeligt svar på Deres henvendelse. Dette skyldes, som det tidligere er meddelt Dem, at der for tiden er et stort antal sager under behandling i ministeriet, hvorfor det desværre ikke er muligt at behandle alle sager så hurtigt, som det er ønskeligt.

Her følger en gennemgang af sagens baggrund og en nærmere redegørelse for Indenrigsministeriets opfattelse.

Sagens baggrund:

De var fra 1980 og til udgangen af 1997 formand for Huslejenævnet i Hvidovre Kommune.

Ved brev af 12. november 1997 anmodede Københavns Statsamt Hvidovre Kommune om forslag til besættelse af hvervenerne som formand og suppleant i kommunens huslejenævn, idet de meddelte beskikkelser udløb den 31. december 1997.

Den 9. december 1997 besluttede Hvidovre Kommunalbestyrelse at indstille cand. jur. Jens Loft Rasmussen som formand for huslejenævnet.

Ved brev af 9. december 1997 rettede De henvendelse til Københavns Statsamt i sagen. Af Deres brev fremgår bl.a. følgende:

"I dag har der været konstitueringsmøde i Hvidovre Kommunalbestyrelse, og det er kommet mig for øre, at jeg ikke indgår i konstitueringen ved indstilling som formand for huslejenævnet for en ny periode. Det er jeg naturligvis forundret over, men hvis jeg skal prøve med en forklaring, så kan det have med sagen at gøre, at jeg i perioden har udmeldt mig af Socialdemokratiet, fordi der fra ledende personer dér på et tidspunkt blev opstillet som forudsætning, at huslejenævnet er et politisk nævn. Det er jeg ikke enig i og mener i øvrigt, at det er "gift" for huslejenævnens virke, hvis det skulle være tilfældet. Jeg tog konsekvensen og meldte mig ud i det mindste indtil udtalelsen blev dementeret og det blev den ikke. Endvidere har jeg som borger i en sag om noget helt andet "talt Rom imod" og måske kan det have haft en betydning for nogen i denne forbindelse.

...jeg skal derfor tillade mig at anbefale mig til en ny periode. Om fornødent vil jeg kunne få anbefalinger fra lejer- og udlejerrepræsentanter ..."

Ved brev af 10. december 1997 meddelte Københavns Statsamt Dem, at man ville vende tilbage til sagen, når kommunens indstilling forelå.

Ved brev af 19. december 1997 til statsamtet meddelte Hvidovre Kommune sin indstilling.

Ved brev af 18. februar 1998 beskikkede statsamtet Jens Loft Rasmussen som formand for huslejenævnet.

Ved brev af 19. februar 1998 til Københavns Statsamt anmodede De om et skriftligt begrundet afslag på Deres anmodning af 9. december 1997 om at blive beskikket som formand for huslejenævnet for en ny periode.

Ved breve af 25. februar og 2. marts 1998 rettede De på ny henvendelser til statsamtet i sagen.

Ved brev af 12. marts 1998 rettede De henvendelse til Indenrigsministeriet i sagen, idet De bl.a. anførte, at stiftamtmanden havde politiseret sagen, og at afgørelsen om beskikkelse af formanden ikke var truffet på et sagligt grundlag. De sendte kopi af brevet til boligministeren.

Ved brev af 18. marts 1998 anmodede Indenrigsministeriet statsamtet om en udtalelse i anledning af Deres henvendelse.

Ved brev af 24. marts 1998 afgav statsamtet udtalelse til Indenrigsministeriet i sagen. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

"Det bemærkes i den forbindelse, at det er fast praksis ved beskikkelse til huslejenævnene, at statsamtet følger instillingen fra kommunen, med mindre åbenbare hensyn taler imod dette. Statsamtet fandt ikke i den aktuelle sag grundlag for at tilsidesætte kommunens indstilling, som derfor blev fulgt af statsamtet.

Statsamtet ville herefter orientere Ivan Konnerup Nielsen om beskikkelsen, men modtog allerede den følgende dag et brev fra pågældende, der må være blevet orienteret ad anden vej, hvor han udtrykte sin forundring over

beskikkelsen og samtidig oplyste, at beskikkelsen også var en overraskelse for den nybeskikkede formand. Han stillede herunder spørgsmål om juraen i sagen og anmodede om at få et skriftligt og begrundet afslag.

Efterfølgende modtog statsamtet Ivan Konnerup Niensens brev af 25. februar 1998 med forespørgsel om gyldigheden af de afgørelser, der inden beskikkelsen af de nye medlemmer var truffet af nævnet med Ivan Konnerup Nielsen som formand.

Endelig anmodede Ivan Konnerup Nielsen den 2. marts 1998 om aktindsigt i sagen, hvilket blev meddelt ham ved brev af 11. marts 1998 med samtidig oplysning om, at det desværre endnu ikke havde været muligt at besvare hans øvrige henvendelser i sagen, men at man snarest ville vende tilbage hertil.

Når statsamtet ikke havde kunnet besvare brevene på et tidligere tidspunkt skyldtes det Ivan Konnerup Niensens oplysning i brev af 25. februar 1998 til statsamtet, hvori han gjorde opmærksom på, at han havde fungeret som formand i perioden fra 1. januar og indtil 18. februar 1998, uagtet hans beskikkelse på daværende tidspunkt var udløbet, og hans spørgsmål i den forbindelse om, hvorvidt afgørelser truffet i denne periode var ugyldige.

Statsamtet søgte forinden at få afklaret disse spørgsmål ved telefoniske henvendelser til Huslejenævnets sekretariat, idet man ønskede at indhente oplysning om, hvorvidt der havde været afholdt møder og i bekræftende fald, hvad sekretariatets holdning til det af Ivan Konnerup Nielsen rejste spørgsmål var. Det viste sig meget vanskeligt at træffe den pågældende medarbejder, som har været svær at træffe p. g. a. arbejde i forbindelse med bl.a. valget.

Den 20. marts 1998 bekræftede Huslejenævnets sekretariat, at der har været afholdt møde i Huslejenævnet med Ivan Konnerup Nielsen som formand henholdsvis den 6. og 27. januar 1998. Huslejenævnets sekretariat havde ikke umiddelbart anset det som et problem, at den tidligere formand deltog i nævnets møder, indtil den ny beskikkelse forelå, og man havde ej heller forestillet sig at der kunne opstå spørgsmål om gyldighed.

Statsamtet har endvidere telefonisk drøftet ugyldighedsspørgsmålet med Boligministeriet og herunder spørgsmålet om hvem der i givet fald har kompetencen til at træffe afgørelser herom. Der henvises til vedlagte telefonreferat af 20. marts 1998.

På grundlag af ovenstående sagsforløb har statsamtet herefter i dag svaret Ivan Konnerup Nielsen på hans henvendelser. Kopi af brevet vedlægges til orientering.”

Af statsamtmandens brev af samme dato til Dem fremgår ud over det i udtalelsen til Indenrigsministeriet anførte bl.a., at statsamtets afgørelse vedrørende beskikkelse af formanden for huslejenævnet ikke kan indbringes for anden myndighed, og at spørgsmålet om eventuel ugyldighed af afgørelser truffet af huslejenævnet henhører under domstolene, hvorfor det lå uden for statsamtets kompetence at udtale sig herom.

Ved brev af 26. marts 1998 til Dem anførte boligministeren bl.a. følgende:

”Der er ikke i boligreguleringsloven fastsat regler om påklage af amtmandens udpegning af nævnsformand til anden administrativ myndighed.

Da det fremgår af de medsendte bilag, at De samtidig har rettet henvendelse til Indenrigsministeriet, foretager jeg mig herefter ikke videre i anledning af Deres henvendelse.”

Ved brev af 30. marts 1998 besvarede amtmanden i Københavns Statsamt fornyede henvendelser fra Dem af 26. og 27. marts 1998.

I brev af 8. maj 1998 til Dem anførte formanden for Socialdemokratiet Hvidovre Syd og medlem af Hvidovre Kommunalbestyrelse, Carsten Jerup, bl.a. følgende:

”Jeg har modtaget dine henvendelser til ”samtlige medlemmer af Hvidovre Kommunalbestyrelse (KB)”.

Tillad mig at svare i min egenskab af formand for Socialdemokratiet i Hvidovre SYD.

Når Hvidovre Kommune ansætter personale sker udvælgelsen helt efter kvalifikationer i relation til stillingen. Alt andet ville være forkert.

Heroverfor står, at når befolkningen i Hvidovre vælger kommunalbestyrelsens medlemmer sker det ud fra politisk tilhørsforhold, og der er såmænd ingen garanti for eller formelt krav om, at vi er egnede til jobbet.

Jobbet som formand for Hvidovre Huslejenævn er lidt af en mellemting mellem ovenstående.

Udvælgelsen sker politisk af kommunalbestyrelsen efter indstilling, men der er samtidigt et formelt krav om juridisk embedseksamen.

Konkret er der sket det, at Socialdemokratiet i Hvidovre blandt sine medlemmer har fundet en egnet person, der opfyldte det formelle krav, og indstillet vedkommende.

Det er vel ikke unaturligt, at kommunalbestyrelsen herefter vælger vedkommende, når det betænkes, at Socialdemokratiet besætter 11 ud af 21 pladser.

Samme procedure blev – så vidt jeg er orienteret – også anvendt for 4 år siden, da du blev valgt.

I mellemtiden har du valgt at træde uden for vort fællesskab, med den – måske for dig uventede – konsekvens, at vi denne gang har valgt en anden.”

Af brev af 19. maj 1998 fra Hvidovre Kommunes borgmester til Dem fremgår bl.a. følgende:

”Med hensyn til indstillingen af formand for huslejenævnet er dette sket på forslag af valggruppe, AFTC, da det efter mandatfordelingen i kommunalbestyrelsen tilkommer denne gruppe at foretage indstilling vedrørende dette hverv.

Ved behandlingen af indstillingen fremkom ingen bemærkninger, der nærmere begrundede indstillingen. Der er heller ikke krav om, at indstillingen begrundes.”

Af brev af 28. maj 1998 fra Hvidovre Kommunes borgmester til Dem fremgår bl.a. følgende:

"Jeg skal hermed blot tilføje, at det er den d'Hondtske metode i den kommunale styrelseslov, der afgør, hvem der udpeges til hvilke poster."

Ved brev af 2. juni 1998 rettede De henvendelse til Tilsynsrådet for Københavns Amt i sagen. Af Deres brev fremgik bl.a. følgende:

"I efteråret 1997 tilgik der – i øvrigt efter anmodning fra forvaltningen via sekretæren for Huslejenævnet – et notat til kommunaldirektør/borgmester om, at de 2 nævnsmedlemmer og jeg som formand ønskede at fortsætte for en ny periode. For så vidt angår formanden, er det i modsætning til de 2 nævnsmedlemmer, stiftamtmanden der beskikker efter reglerne i midlertidig boligreguleringslov.

I kommunalbestyrelsens møde den 9. december 1997 blev der foretaget konstitution og sagen om indstilling af formand blev vedtaget hér uanset, at der er tale om indstilling til en upolitisk post (af retssikkerhedsmæssige årsager, jf. lovændring i 1978).

Notatet om at jeg ønskede at fortsætte var imidlertid blot smidt i papirkurven af borgmester Britta Christensen og det blev på nævnets møde – uden at nævne mit ønske og mangeårige erfaring – besluttet at indstille en anden (i den sammenhæng uerfaren). Efterfølgende er jeg – når jeg bedt om en begrundelse/redegørelser – blot "fejlet" af med, at der jo kun forelå én indstilling.

Det kan jeg naturligvis ikke acceptere og med baggrund i grundsætningen om saglig (lovlig forvaltning som også gældende selvom et politisk parti sidder på flertallet), så indbringer jeg hermed sagen for tilsynsrådet."

Ved brev af 3. juni 1998 besvarede Bolig- og Byministeriet en række henvendelser fra Dem vedrørende formandsbeskikkelsen. Af brevet fremgik bl.a. følgende:

"Bolig- og Byministeriet skal i denne anledning meddele, at ministeriet kan henholde sig til ministerens tilkendegivelse om, at Deres sag ikke kan påklages til Bolig- og Byministeriet.

Bolig- og Byministeriet her herved lagt vægt på, at det fremgår af den forvaltningsretlige litteratur, at klage – administrativ rekurs – enten kan være hjemlet ved den almindelige retsgrundsætning, hvorefter der kan klages over en underordnet myndighed til en overordnet myndighed, eller ved særlige lovbestemmelser. ...

Da amtmanden for Københavns Statsamt ikke er underordnet Bolig- og Byministeriet og der – som nævnt – ikke er fastsat regler om påklage af amtmandens udpegning af nævnsformand til anden administrativ myndighed, er det således fortsat ministeriets opfattelse, at der ikke er mulighed for at klage til Bolig- og Byministeriet."

Ved brev af 11. juni 1998 anmodede Tilsynsrådet for Københavns Amt Hvidovre Kommunalbestyrelse om en udtalelse i anledning af Deres brev af 2. juni 1998.

Ved brev af 19. juni 1998 til Dem anførte Indenrigsministeriet bl.a. følgende:

"Indledningsvis skal Indenrigsministeriet bemærke, at det falder uden for ministeriets kompetence at tage stilling til statsamtmandens afgørelser vedrørende beskikkelse af formænd til huslejenævne i henhold til § 36,

stk. 2, i lovekendtgørelse nr. 913 af 17. oktober 1996. Statsamtændenes afgørelser om beskikkelser til huslejenævne kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Boligministeriet oplyste i den ovennævnte samtale af 16. juni 1998, at ministeriet på foranledning af Deres klage var ved at udarbejde en vejledende udtalelse om proceduren i forbindelse med statsamtændenes beskikkelse af formænd for huslejenævne. Boligministeriet vil – så snart udtalelsen er færdig – fremsende den til Dem til orientering.

Indenrigsministeriet foretager på denne baggrund ikke videre for så vidt angår dette punkt.

For så vidt angår Deres klage over sagsbehandlingstiden i Københavns Statsamt ...

...En sagsbehandlingstid på sammenlagt 3½ måned må efter ministeriets opfattelse betragtes som faldende inden for rimelig tid særligt taget i betragtning, at sagen den sidste måned har beroet på indhentelse af de til sagens behandling nødvendige oplysninger.

Indenrigsministeriet foretager herefter ikke videre i sagen.”

Ved brev af 2. juli 1998 afgav Bolig- og Byministeriet efter Deres anmodning en vejledende udtalelse vedrørende visse spørgsmål om forståelsen af reglerne om beskikkelse af formænd for huslejenævnet. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

”Det fremgår af boligreguleringslovens § 36, stk. 2, at formanden beskikkes af amtmanden.

Reglerne om amtmandens kompetence til at udpege formanden for huslejenævnet kom ind i lejeloven sammen med reglerne om nedsættelse af huslejenævnet i kommunerne ved lov om leje nr. 251 af 14.6.1951.

Det fremgår af betænkning angående leje- og boliganvisningslovgivningen samt lovgivningen om statens støtte til boligbyggeriet, afgivet af udvalget vedrørende lejeforhold, boliganvisning og statens støtte til boligbyggeriet i forbindelse med tilblivelsen af lov om leje nr. 251 af 14.6.1951, p. 88 vedrørende lovens § 70, at reglerne om valget af nævnets formand tilsigter at sikre, at valget sker efter rent saglige, upartiske linier, således at nævnet kan nyde ubetinget tillid i befolkningen.

Det er på denne baggrund Bolig- og Byministeriets opfattelse, at det ikke kan anses for at stride mod boligreguleringslovens § 36, stk. 2, at amtmanden i forbindelse med beskikkelse af formænd og suppleant for formænd for huslejenævnet anmoder kommunen om at pege på mulige kandidater til posterne. Det er således efter ministeriets opfattelse tale om en almindeligt udbredt og hensigtsmæssig praksis.

Amtmanden skal selvsagt, såfremt der beskikkes kandidater, som kommunen har peget på, påse, at de pågældende opfylder de almindelige habilitetskrav i boligreguleringslovens § 36, stk. 2, 2. pkt.

Det er samtidig Bolig- og Byministeriets opfattelse, at amtmanden er forpligtet til at påse, at de kandidater, som kommunen har peget på, er udvalgt efter saglige kriterier, idet der i modsat fald vil opstå risiko for, at amtmandens beskikkelse ikke vil opfylde de almindelige forvaltningsretlige krav til en sådan afgørelse.

Endelig følger det af almindelige forvaltningsretlige principper, at amtmanden blandt de mulige emner skal beskikke den person, som amtmanden skønner vil være bedst egnet til at varetage formandshvervet."

Ved brev af 7. september 1998 afgav Hvidovre Kommunalbestyrelse udtalelse til Tilsynsrådet for Københavns Amt i sagen. Af udtalelsen fremgik bl.a. følgende:

"I den anledning skal det oplyses, at Kommunalbestyrelsen i møde d. 9. december 1997 besluttede til Københavns Statsamt at indstille cand. jur. Jens Loft Rasmussen ... som formand for Huslejenævnet i Hvidovre med cand. jur. Bent Soelberg ... som stedfortræder for formanden i Kommunalbestyrelsens valgperiode 1. januar 1998 til 31. december 2001.

Det bemærkes, at indstillingen er besluttet af Kommunalbestyrelsen i enighed og at indstillingen ikke er begrundet. Kommunalbestyrelsen finder ikke, at indstillingen efter gældende regler skal begrundes.

Huslejenævnets formand beskikkes, for så vidt angår Hvidovre Kommune, af amtmanden, jf. § 36, stk. 2, i lov om midlertidig boligregulering. Formanden skal have bestået juridisk kandidateksamen og må ikke have særlig tilknytning til grundejer- eller lejerforeninger eller være erhvervsmæssigt interesseret i ejendomshandler, jf. samme bestemmelse.

Der er ikke, som det er sket for de to andre medlemmer af huslejenævnet, foretaget indkaldelse af emner/kandidater til formandsposten og der ses ikke at eksistere regler herom eller regler om opstilling af kandidater.

Til Ivan Konnerup Nielsens bemærkninger vedrørende et notat om, at han og de to nævnsmedlemmer ønskede at fortsætte for en ny periode skal det oplyses, at kommunaldirektøren i et brev af 8. april 1998 til Konnerup Nielsen har bekræftet, at kommunaldirektøren fra huslejenævnets sekretær har modtaget et håndskrevet notat med det ovenfor nævnte indhold.

Notatet er gået tabt, men kommunaldirektøren har mundtligt videregivet indholdet til Borgmesteren.

Borgmesteren har i skrivelse af 3. juni 1998 til Konnerup Nielsen til berigtigelse af dennes skrivelse af 2. juni 1998 meddelt, at hun ikke har "smidt noget i papirkurven", men mundtligt har fået meddelt, at Konnerup Nielsen havde fremsat ønske om at fortsætte.

På ovenstående baggrund finder Kommunalbestyrelsen således ikke, at der er sket en fejl ved indstillingen af Jens Loft Rasmussen til formand for Huslejenævnet i Hvidovre, eller at Ivan Konnerup Nielsen skulle have haft krav på at blive indstillet.

...

I Kommunalbestyrelsens møde den 25. august 1998 er det fra Venstre bemærket, at Venstre kan godkende udkast til skrivelse til Tilsynsrådet med følgende mindretalsudtalelse, der bedes medsendt til Tilsynsrådet: "Venstre havde undladt at stemme for den af Socialdemokratiet indstillede nye formand for huslejenævnet ved det konstituerende kommunalbestyrelsesmøde den 9. december 1997, der i øvrigt skete efter forholdsvalgsmetoden, såfremt der på daværende tidspunkt var blevet rejst berettiget tvivl om sagligheden i ikke at indstille Ivan Konnerup Nielsen til posten.

Der henvises til skrivelse af 8. maj 1998 fra et kommunalbestyrelsesmedlem og formand for Socialdemokratiet Hvidovre syd, stilet til Ivan Konnerup Nielsen.”

Af Hvidovre Kommunes brev af 7. oktober 1998 til Tilsynsrådet for Københavns Amt fremgår følgende:

Ved telefonisk henvendelse d. 18. september 1998 vedrørende klage fra Ivan Konnerup Nielsen over behandling af sag vedrørende indstilling om beskikkelse af formand for Hvidovre Huslejenævn er der fra Tilsynsrådet anmodet om, at det oplyses

- hvornår kommunaldirektøren har underrettet borgmesteren om indholdet af det notat, som er omtalt i Kommunalbestyrelsens brev af 7. september 1998 samt
- om det i Kommunalbestyrelsens konstituerende møde den d. 9. december 1997 er nævnt, at Ivan Konnerup Nielsen havde fremsat ønske om at fortsætte som formand for huslejenævnet.

I den anledning skal det meddeles, at videregivelsen af indholdet af notatet er sket i fortsættelse af modtagelsen og inden det konstituerende møde.

Endvidere skal det oplyses, at ønsket ikke er nævnt i mødet.”

I brev af 23. december 1998 afgav Tilsynsrådet for Københavns Amt udtalelse i anledning af Deres klage. Af udtalelsen fremgår bl.a. følgende:

”Som det fremgår af nedenstående omtale af lovgrundlaget, er det en almindelig udbredt praksis, at der til brug for Statsamtets beskikkelse af formand for huslejenævnet indhentes en indstilling fra den pågældende kommune. Denne fremgangsmåde er ikke foreskrevet i reglerne om nedsættelse af huslejenævn i lov om midlertidig boligregulering, og der er ikke fastsat særlige regler om kommunalbestyrelsens behandling af en sådan anmodning om en indstilling. Der er således heller ikke bestemmelser om, at personer, som måtte være interesseret i at blive beskikket som formand, kan eller skal rette henvendelse til kommunalbestyrelsen herom. Tilsynsrådet har på denne baggrund ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at udtale, at borgmesterens undladelse af at nævne Deres ønske om genbeskikkelse på kommunalbestyrelsens møde den 9. december 1997 var i strid med lovgivningen.

Det er imidlertid Tilsynsrådets opfattelse, at det var i strid med den kommunale styrelseslov, at beslutningen om, hvem der skulle indstilles til hvervet som formand for huslejenævnet, blev truffet efter forholdstalsvalgmetoden.

Der henvises herved til, at anvendelse af forholdstalsvalgmetoden ifølge styrelseslovens § 25, stk. 1, forudsætter, at kommunalbestyrelsen skal vælge mindst 2 personer til samme udvalg, kommission, bestyrelse m.v. Den omstændighed, at der tillige skal udpeges en suppleant for formanden medfører ikke, at forholdstalsvalgmetoden kan anvendes, idet valg af formand og valg af suppleant betragtes som to selvstændige valg. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at forholdstalsvalg kun anvendes i de situationer, hvor kommunalbestyrelsen selv skal vælge medlemmer til udvalg, kommissioner, bestyrelser m.v. Bestemmelsen omfatter derimod ikke de situationer, hvor kommunalbestyrelsen blot skal afgive indstilling om, hvem der skal vælges.

Beslutningen om, hvem der skulle indstilles til hvervet som formand for huslejenævnet burde derfor efter Tilsynsrådets opfattelse være foretaget ved almindelig flertalsafstemning, jf. styrelseslovens § 11, stk. 3, hvorefter beslutninger træffes ved stemmeflerhed, hvor intet andet er særligt bestemt.

Tilsynsrådet finder ikke tilstrækkeligt grundlag for i medfør af styrelseslovens § 61 at annullere kommunalbestyrelsens beslutning. Der er herved lagt vægt på, at ingen af kommunalbestyrelsens medlemmer protesterede mod den anvendte fremgangsmåde.

Tilsynsrådet har ikke fundet tilstrækkeligt grundlag for at anse kommunalbestyrelsens beslutning om indstilling af cand. jur. Jens Loft Rasmussen for usaglig.

Der er herved lagt vægt på, at den omstændighed, at en person er medlem af et bestemt politisk parti, ikke i sig selv er afgørende for bedømmelsen af den pågældendes egnethed til hvervet, og at der ikke er fremkommet andre oplysninger, der kan give anledning til tvivl om, at den pågældende vil kunne udføre hvervet på tilfredsstillende måde."

Af ombudsmandens brev til Dem af 22. januar 1999 fremgår bl.a. følgende:

"Jeg har nu gennemgået materialet nærmere. Jeg har forstået Deres henvendelse som en klage over dels

1) Københavns Statsamts afgørelse af 18. februar 1998 om beskikkelse af ny formand for Huslejenævnet i Hvidovre Kommune og sagsbehandlingen i forbindelse hermed, dels

2) Tilsynsrådet for Københavns Amts afgørelse af 23. december 1998 om Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet.

...

Indenrigsministeriet er en overordnet myndighed i forhold til statsamterne. Indenrigsministeriet har i brev af 19. juni 1998 afvist at behandle Deres klage over statsamtets afgørelse under henvisning til at ministeriet ikke er klagemyndighed. Ministeriet ses imidlertid ikke at have taget stilling til om ministeriet kan behandle klagen som overordnet myndighed i forhold til statsamtet.

Desuden fører ministeriet efter den kommunale styrelseslov tilsyn med lovligheden af tilsynsrådenes virksomhed.

Jeg har derfor videresendt Deres brev med bilag til Indenrigsministeriet med henblik på at ministeriet får lejlighed til at udtale sig om sagen. Jeg har bedt ministeriet om at underrette mig om ministeriets svar til Dem."

I ombudsmandens brev af 22. januar 1999 til Indenrigsministeriet henledte han specielt ministeriets opmærksomheden på Bolig- og Byministeriets brev af 2. juli 1998 og på den tætte sammenhæng mellem statsamtet og tilsynsrådet.

Ved brev af 21. maj 1999 anmodede Indenrigsministeriet Tilsynsrådet for Københavns Amt om en udtalelse i anledning af Deres klage over tilsynsrådets udtalelse af 23. december 1998, herunder om formanden for tilsynsrådet havde deltaget i sagens behandling, og om hvorvidt tilsynsrådet fandt, at det beslutningsgrundlag, hvorpå Hvidovre Kommunalbestyrelse traf beslutning på mødet den 9. de-

cember 1997 om indstillingen til Københavns Statsamt om beskikkelse af formand for Hvidovre Huslejenævn, var tilstrækkeligt.

Ved brev af 24. juni 1999 afgav tilsynsrådet udtalelse til Indenrigsministeriet i sagen. Af udtalelsen fremgår følgende:

”Formanden for tilsynsrådet har ikke deltaget i sagens behandling eller afgørelse. Der henvises til vedlagte udskrift fra tilsynsrådets protokol.

Tilsynsrådet finder ikke grundlag for at anse det beslutningsgrundlag, hvorpå Hvidovre Byråd traf beslutning, for utilstrækkeligt.

Der henvises herved til, at der ikke er fastsat særlige regler for kommunens behandling af sager om indstilling til hvervet som huslejenævnformand, og at det inden for vide grænser er byrådet selv, der afgør, om der foreligger et tilstrækkeligt beslutningsgrundlag. Der henvises endvidere til tilsynsrådets udtalelse af 23. december 1998, hvoraf fremgår, at rådet ikke fandt tilstrækkeligt grundlag for at udtale, at borgmesterens undladelse af at nævne den hidtidige formands ønske om genbeskikkelse, var i strid med lovgivningen.

Tilsynsrådet kan i øvrigt henholde sig til sin udtalelse af 23. december 1998.”

Af det vedlagte referat af Tilsynsrådet for Københavns Amts møde den 22. december 1998, fremgår bl.a., at statsamtmanden ikke deltog i tilsynsrådets behandling på mødet af Deres klage af 2. juni 1998 vedrørende Hvidovres Kommunes behandling af sagen om indstilling af formand til huslejenævnet, men at en af statsamtets kontorchefer i stedet deltog som formand i denne del af mødet.

Ved brev af 22. oktober 1999 fremsendte Indenrigsministeriet Tilsynsrådet for Københavns Amts udtalelse til Dem.

I brev af 27. oktober 1999 til Indenrigsministeriet anførte De bl.a. følgende:

”På sædvanlig måde underrettede Hvidovre Huslejenævns lejerrepræsentant, udlejerrepræsentant og jeg som formand hinanden i et møde hen på efteråret 1997 om vores fortsættelse i kommende 4-års periode. Alle ønskede at fortsætte, hvilket blev meddelt til sekretæren for huslejenævnet med anmodning om på sædvanlig måde at underrette borgmesteren/kommunaldirektøren.

Notatet er bekræftet modtaget via kommunaldirektøren og forstået af borgmesteren.

For udlejer- og lejerrepræsentanten sker indstillingen formelt via indstillingsberettigede organisationer og beskikkelsen sker af kommunalbestyrelsen til forskel fra formanden som beskikkes af stiftamtmanden for at sikre uvildighed i forhold til kommunen. Hvem som helst kan indstille en person, som opfylder betingelserne for beskikkelse som formand til stiftamtmanden – oftest er det kommunalbestyrelsen som indstiller. Borgmesteren havde ved flere tidligere lejligheder givet udtryk for sin opfattelse af at huslejenævnet var at betragte som et politisk udvalg og dermed ikke uafhængigt – dette havde jeg forgæves bedt borgmesteren dementere, idet jeg fandt denne holdning i direkte modstrid med hele nævnsinstituttet. Dette har så gjort, at jeg er blevet noteret i Hvidovre borgmesters ”berømte” sorte bog – jeg formoder i hvert fald at det er årsagen til at mit ønske om at blive indstillet til stiftamtmanden til beskikkelse for en ny periode ikke blev forelagt kommunalbestyrelsen,

således som det ellers var sket siden 1978. Jeg fik imidlertid intet at vide herom officielt – heller ikke et svar på ønsket om at blive indstillet, som notatet var udtryk for.”

Indenrigsministeriets udtalelse:

I. Tilsynsrådet for Københavns Amts udtalelse af 23. december 1998 om Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet

Det tilsyn, som de kommunale tilsynsmyndigheder udøver over for kommunerne, er et retligt tilsyn. Tilsynet omfatter kun spørgsmål om, hvorvidt der er sket en tilsidesættelse af lovgivningen, herunder offentligretlige retsgrundsætninger, jf. § 61 i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 810 af 28. oktober 1999).

De kommunale tilsynsmyndigheder kan ikke tage stilling til, om kommunernes sagsbehandling er rimelig eller hensigtsmæssig, eller til spørgsmål vedrørende skønsudøvelsen, så længe skønnet udøves inden for de rammer, der er fastsat i lovgivningen.

Indenrigsministeriet er ikke almindelig klageinstans i forhold til tilsynsrådene, men ministeriet fører tilsyn med, at tilsynsrådene ikke tilsidesætter lovgivningen, og at tilsynsrådernes udtalelser ikke er udtryk for en urigtig retsopfattelse eller hviler på et urigtigt faktisk grundlag, jf. § 61 a i lov om kommunernes styrelse.

1. Hvidovre Kommunes sagsbehandling i forbindelse med indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet

Det er en almindelig kommunalretlig grundsætning, at der til brug for en kommunalbestyrelses stillingtagen til en sag skal foreligge det materiale, der er nødvendigt for, at kommunalbestyrelsens medlemmer kan træffe deres beslutning på et forsvarligt grundlag.

Spørgsmålet om, hvorvidt materialet må anses som tilstrækkeligt, afgøres inden for vide rammer endeligt af kommunalbestyrelsen.

Der kan henvises til Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, 3. udgave, 2000, side 30 og 299 ff.

Indenrigsministeriet finder på denne baggrund ikke grundlag for at fastslå, at kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag i sagen har været utilstrækkeligt som følge af den manglende oplysning om, at De ønskede at blive indstillet som formand for huslejenævnet i en ny periode.

De har anført, at Hvidovre Kommune ved beslutningen om indstilling af en kandidat til hvervet som formand for huslejenævnet har lagt vægt på, at den pågældende var medlem af Socialdemokratiet, og at grunden til, at De ikke på ny blev indstillet til formandshvervet var, at De havde meldt Dem ud af partiet.

§ 36, stk. 1 og 2, i lov om midlertidig boligregulering (lovbekendtgørelse nr. 913 af 17. oktober 1996 som senest ændret ved lov nr. 970 af 17. december 1997) havde, da statsamtet den 18. februar 1998 beskikkede formanden for Huslejenævnet i Hvidovre, følgende ordlyd:

”§ 36. Et huslejenævn skal bestå af en formand og to andre medlemmer.

Stk. 2. Formanden beskikkes af amtmanden, i København af overpræsidenten. Formanden skal have bestået juridisk kandidateksamen. Han må ikke have særlig tilknytning til grundejer- eller lejerorganisationer eller være erhvervsmæssigt interesseret i ejendomshandler.”

Den oprindelige bestemmelse om amtmandens beskikkelse af formanden for huslejenævnet fandtes i § 70, stk. 2, i lov nr. 251 af 14. juli 1951 om leje. Bestemmelsen havde følgende ordlyd:

”Stk. 2. Nævnet skal bestå af en formand og 2 andre medlemmer. Formanden, der ikke må have særlig tilknytning til grundejer- eller lejerorganisationer eller være erhvervsmæssigt interesseret i ejendomshandel, vælges af amtmanden (i København overpræsidenten). ...

Af bemærkningerne hertil (Rigsdagstidende 1950-51, tillæg A. sp. 7685) fremgår bl.a. følgende:

”Reglerne om valget af nævnets formand og øvrige medlemmer tilsigter at sikre, at valget sker efter rent saglige, upartiske linier, således at nævnet kan nyde ubetinget tillid i befolkningen.”

Tilsvarende fremgår af det udkast til lejelov med bemærkninger, som findes i betænkning af 25. maj 1951 angående leje- og boliganvisningslovgivningen samt lovgivningen om statens støtte til boligbyggeriet.

Af betænkningen fremgår endvidere bl.a. følgende (side 12):

”Med hensyn til nævnets sammensætning mener udvalget, at denne bør være således, at der sikres ligelig repræsentation af grundejere og lejere. Endvidere tillægger udvalget det betydelig vægt, at nævnene bliver i stand til at arbejde med fornøden smidighed og hurtighed, og man foreslår derfor, at det enkelte nævn kun kommer til at bestå af en formand og 2 andre medlemmer. For at nævnene kan arbejde uden unødige gnidninger, er det af største betydning, at valget af medlemmer sker på en sådan måde, at nævnet kan nyde tillid i befolkningen. Det foreslås derfor at lade formanden udpege af amtmanden og således at det sikres, at der ikke som følge af tilknytning til grundejer- eller lejerorganisationer eller i kraft af erhvervsmæssige interesser kan rejses tvivl om hans upartiskhed.”

Kravet om at formanden for huslejenævnet skal have juridisk embedseksamen, blev indføjet i loven ved lov nr. 77 af 31. marts 1965.

Det fremgår således af bemærkningerne til den bestemmelse i lejeloven fra 1951, der svarede til § 36 i lov om midlertidig boligregulering, at reglerne om valg af nævnets formand og øvrige medlemmer skal sikre, at valget sker efter rent saglige, upartiske linier, således at nævnet kan nyde ubetinget tillid i befolkningen. Det fremgår af den betænkning, der lå til grund for loven, at tilliden til formanden for huslejenævnet blev foreslået sikret ved, at der ikke som følge af tilknytning til grundejer- eller lejerorganisationer eller i kraft af erhvervsmæssig interesse i ejendomshandel, kunne rejses tvivl om formandens upartiskhed.

Når kommunalbestyrelsen foretager valg og indstilling til forskellige hverv, skal kommunalbestyrelsen lægge vægt på, hvorvidt den, der vælges eller indstilles, opfylder de krav, der efter den relevante lovgivning stilles til den, der skal varetage det pågældende hverv.

Ved indstillingen til hvervet som formand for Huslejenævnet i Hvidovre skulle Hvidovre Kommunalbestyrelse således lægge vægt på, om vedkommende opfyldte kravene i § 36, stk. 2, i lov om midlertidig boligregulering, dvs. han skulle være jurist og måtte ikke have særlig tilknytning til grund-ejer- eller lejerorganisationer eller være erhvervsmæssigt interesseret i ejendomshandler.

Bolig- og Byministeriet har i sin udtalelse i sagen anført, at reglerne om valget af huslejenævnets formand tilsigter at sikre, at valget sker efter rent saglige, upartiske linier, og at det på denne baggrund ikke kan anses for at være i strid med § 36, stk. 2, i lov om midlertidig boligregulering, at statsamtmanden i forbindelse med beskikkelse af formand for huslejenævnet anmoder kommunen om at pege på mulige kandidater, samt at dette er en almindeligt udbredt og hensigtsmæssig praksis.

Indenrigsministeriet har forstået Bolig- og Byministeriets udtalelse således, at det ikke i sig selv anses for at være usagligt, at der i forbindelse med indstilling af en person som formand for huslejenævnet lægges vægt på den pågældendes partitilhørsforhold.

Indenrigsministeriet har herved lagt vægt på, at kommunalbestyrelsen er et politisk valgt organ, og at det derfor er nærliggende, at de politiske partier, der er repræsenteret i kommunalbestyrelsen, med henblik på kommunalbestyrelsens beslutning om indstilling til hvervet som formand for huslejenævnet, peger på kandidater, der er medlemmer af eller på anden måde har tilknytning til det enkelte parti.

Efter de foreliggende oplysninger, herunder navnlig formanden for Socialdemokratiet Hvidovre Syd og medlem af Hvidovre Kommunalbestyrelse, Carsten Jerups brev af 8. maj 1998 til Dem, lagde Socialdemokratiet vægt på, at partiets kandidat til hvervet som formand for huslejenævnet var medlem af Socialdemokratiet.

På denne baggrund finder Indenrigsministeriet ikke grundlag for at antage, at Hvidovre Kommunalbestyrelse, der ved indstillingen om beskikkelse til hvervet som formand for huslejenævnet kun fik forelagt en kandidat, har inddraget usaglige hensyn i forbindelse med beslutningen om indstilling.

Indenrigsministeriet har ikke herved taget stilling til statsamtmandens afgørelse om beskikkelse af formanden for huslejenævnet.

Indenrigsministeriet er endvidere enig med Tilsynsrådet for Københavns Amt i, dels at Hvidovre Kommunalbestyrelsens beslutning om indstilling til hvervet som formand for huslejenævnet burde være foretaget ved almindelig flertalsafstemning og ikke ved forholdstalsvalg, dels at der ikke som følge heraf var grundlag for at annullere Hvidovre Kommunalbestyrelsens beslutning. Indenrigsministeriet kan herved henholde sig til den af tilsynsrådet anførte begrundelse.

2. Spørgsmålet om inhabilitet i forbindelse med Tilsynsrådet for Københavns Amts behandling af sagen vedrørende Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet

Sagen rejser spørgsmålet om, hvorvidt statsamtmanden som formand for tilsynsrådet var inhabil i forbindelse med tilsynsrådets behandling af sagen vedrørende Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet.

I den forbindelse bemærkes, at de hensyn, der ligger bag inhabilitetsreglerne, må antages at føre til, at inhabilitet hos statsamtmanden som formand for tilsynsrådet medfører, at også ansatte i statsamtet er afskåret fra at deltage i sagens behandling og afgørelse.

Der henvises til Lov om kommunernes styrelse med kommentarer, 3. udgave, 2000, side 192.

Såfremt det antages, at statsamtmanden var inhabil i forbindelse med tilsynsrådets behandling af sagen vedrørende Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse af formand for huslejenævnet, var der således efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke – som det skete – mulighed for at lade en anden ansat ved statsamtet varetage hvervet som formand for tilsynsrådet.

§ 3 i forvaltningsloven (lov nr. 571 af 19. december 1985 som ændret ved lov nr. 347 af 6. juni 1991) har følgende ordlyd:

§ 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis

...

4) sagen vedrører klage over eller udøvelse af kontrol- eller tilsynsvirksomhed over for en anden offentlig myndighed, og vedkommende tidligere hos denne myndighed har medvirket ved den afgørelse eller ved gennemførelsen af de foranstaltninger, sagen angår, eller

5) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed.

Stk. 2. Inhabilitet foreligger dog ikke, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.

Stk. 3. Den, der er inhabil i forhold til en sag, må ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag.”

§ 48, stk. 1, i lov om kommunernes styrelse (lovbekendtgørelse nr. 810 af 28. oktober 1999) har følgende ordlyd:

”§ 48. For hver amtsrådsreds oprettes et tilsynsråd bestående af statsamtmanden, der er rådets formand, samt 4 andre medlemmer, der vælges af amtsrådet blandt dets medlemmer.”

Inhabilitet efter forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 4, forudsætter, at den pågældende har medvirket ved en afgørelse eller ved gennemførelsen af foranstaltninger, som den pågældende efterfølgende deltager i behandlingen af en klage over eller udøver kontrol- eller tilsynsvirksomhed overfor.

I den foreliggende sag er der tale om, at Tilsynsrådet for Københavns Amt har udøvet tilsyn med Hvidovre Kommunes behandling af sagen vedrørende indstilling af en kandidat til beskikkelse som formand for huslejenævnet. Kommunens indstilling lå til grund for statsamtmandens afgørelse om beskikkelse.

Uanset at statsamtmanden er født formand for tilsynsrådet, kan der således ikke være tale om inhabilitet efter forvaltningslovens § 3, stk. 1, nr. 4.

Andre tilfælde, hvor en person som indehaver af flere offentlige hverv træffer afgørelse eller deltager i en sagsbehandling i forskellige faser, vil efter omstændighederne kunne begrunde inhabilitet efter § 3, stk. 1, nr. 5, hvis formålet med, at en sag behandles i de to organer, er at skabe en særlig retssikkerhedsgaranti, uden at der foreligger en egentlig klageordning.

Der henvises til lovbemærkningerne (Folketingstidende 1985-86, tillæg A, sp. 121) samt pkt. 17 i Justitsministeriets vejledning om forvaltningsloven (1986).

At en tjenestemand eller en anden, der handler i offentlig tjeneste, har beskæftiget sig med en sag udelukker derimod principielt ikke den pågældende fra i forbindelse med varetagelsen af et andet offentligt hverv på ny at beskæftige sig med sagen.

Det forhold, at den, der har truffet afgørelse i en sag i én egenskab, i almindelighed må antages at ville være interesseret i, at der træffes samme afgørelse i sagen, når den pågældende behandler samme sag eller et tilsvarende spørgsmål i anden egenskab, kan ikke bevirke inhabilitet.

Dette kan dog være tilfældet, hvis den pågældende enten personligt eller på myndighedens vegne i særlig grad har identificeret sig med afgørelsen.

Der henvises til John Vogter, Forvaltningsloven med kommentarer, 3. udgave, 1999, side 180 ff.

Tilsynsrådets behandling af sagen vedrørende Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse til hvervet som formand for huslejenævnet kan efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke anses for at være en særlig retssikkerhedsgaranti i forhold til den afgørelse, som statsamtmanden havde truffet, om beskikkelse af formanden for huslejenævnet.

Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse til posten som formand for huslejenævnet, var som anført en del af grundlaget for statsamtmandens afgørelse om beskikkelse, og statsamtmanden kan af den grund have haft en interesse i, at tilsynsrådet nåede frem til, at kommunens sagsbehandling i forbindelse med indstillingen var sket i overensstemmelse med lovgivningen.

Der er imidlertid efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke grundlag for at antage, at statsamtmanden i særlig grad har identificeret sig med den pågældende afgørelse, og Indenrigsministeriet finder således ikke, at statsamtmanden har været inhabil i forbindelse med tilsynsrådets behandling af sagen om Hvidovre Kommunes indstilling om beskikkelse til posten som formand for huslejenævnet.

Sammenfattende finder Indenrigsministeriet således ikke grundlag for at antage, at Tilsynsrådet for Københavns Amt har tilsidesat lovgivningen, eller at tilsynsrådets udtalelse er udtryk for en urigtig retsopfattelse eller hviler på et urigtigt faktisk grundlag.

II. Københavns Statsamts afgørelse af 18. februar 1998 om beskikkelse af ny formand for Huslejenævnet i Hvidovre Kommune og sagsbehandlingen i forbindelse hermed

Statsamtændene og statsamterne er regionale statslige forvaltningsmyndigheder, der ikke er oprettet ved lov, men som er tillagt en række forvaltningskompetencer inden for forskellige lovgivningsområder.

Der henvises til Hans Gammeltoft Hansen m. fl., Forvaltningsret, 1994, side 54.

Statsamterne indgår i det statslige hierarki med centrale statslige myndigheder som overordnede. Det forhold, at statsamterne varetager opgaver inden for flere ministerområder, betyder, at de er underordnet forskellige myndigheder, alt efter hvilke opgaver de løser. På de områder, hvor statsamterne efter loven er tillagt forvaltningskompetence, er statsamterne underordnet det ministerium, hvorunder den pågældende lovgivning henhører.

Inden for den statslige forvaltning er der som udgangspunkt ulovhjemlet adgang til rekurs til en overordnet myndighed, medmindre der er tale om en særlig myndighed uden for den sædvanlige hierarkiske struktur. En fravigelse herfra kræver udtrykkelig lovhjemmel.

Der henvises til Forvaltningsret, Almindelige emner, 1997, side 33 f. og side 249, og Folketingets Ombudsmands beretning for 1990, side 284 ff.

Statsamternes afgørelser kan således som udgangspunkt, med mindre andet er fastsat i loven, påklages til det ministerium, hvorunder den pågældende lovgivning henhører.

Der henvises til Folketingets Ombudsmands beretning for 1988, side 249 ff. (side 299), der vedrører adgangen til at påklage statsamternes familieretlige afgørelser til Justitsministeriet (Familieretsdirektoratet), samt til Folketingets Ombudsmands beretning for 1971, side 27 ff., hvoraf det fremgår, at Boligministeriet behandlede en klage over en amtmands afgørelse om beskikkelse af formanden for et huslejenævn.

Lov om midlertidig boligregulering henhører under By- og Boligministeriets område, og loven indeholder ikke bestemmelser om adgangen til at påklage statsamtmandens afgørelser efter § 36, stk. 2, om beskikkelse af formænd for huslejenævnene, herunder om afskæring af klageadgangen.

Organisatorisk og bevillingsmæssigt er statsamterne underordnet Indenrigsministeriet, der har det personalemæssige ansvar for statsamterne. I sammenhæng hermed behandler Indenrigsministeriet derfor – uden at der er særlig lovhjemmel herfor – visse klager over statsamterne, især klager over statsamternes personale og sagsbehandlingstiden ved statsamterne, idet det dog tillige er en forudsætning, at klagen ikke er omfattet af andre ressortmyndigheders ansvarsområde.

Indenrigsministeriet har på den baggrund ved brev til Dem af 19. juni 1998 taget stilling til rimeligheden af sagsbehandlingstiden hos Københavns Statsamt vedrørende Deres henvendelser om beskikkelse som huslejenævnetsformand.

Det er imidlertid på baggrund af det ovenfor anførte Indenrigsministeriets opfattelse, at Indenrigsministeriet ikke kan behandle Deres klage over statsamtets afgørelse om beskikkelse af formanden for huslejenævnet.

By- og Boligministeriet har ved breve af 26. marts og 3. juni 1998 til Dem oplyst, at det er By- og Boligministeriets opfattelse, at afgørelsen om beskikkelse af formanden for huslejenævnet ikke kan indbringes for By- og Boligministeriet.

På denne baggrund og under henvisning til, at De har indbragt sagen for Folketingets Ombudsmand, har Indenrigsministeriet ikke videresendt Deres klage over statsamtets afgørelse om beskikkelse af formanden for huslejenævnet til By- og Boligministeriet.

Indenrigsministeriet foretager sig således ikke videre i anledning af Deres henvendelse.

Kopi af dette brev er sendt til Folketingets Ombudsmand, By- og Boligministeriet, Københavns Statsamt, Tilsynsrådet for Københavns Amt og Hvidovre Kommune.

Med venlig hilsen

Pernille Christensen

2. Sekretariatskontoret
3. Hvidovre Kommune, Rådhuset, Hvidovrevej 278, 2650 Hvidovre
4. Folketingets Ombudsmand, Gammel Torv 22
5. By- og Boligministeriet, Slotsholmsgade 1, 1216 København K
6. Tilsynsrådet for Københavns Amt, Hejrevej 43, 2400 København NV
7. Københavns Statsamt, Hejrevej 43, 2400 København NV
8. 1. kommunekontor

2. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 1998/1734/1-12.

3. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 20649.

4. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 1998-3919-161.

5. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. B-5723-516.

6. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. 1998-951/179.

7. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Der henvises til j. nr. K97-171/11.

8. Not.:

Hvilket herved meddeles til orientering.

Pernille Christensen